

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 8 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Farmacii parohiale.

Preot și medic, două noțiuni cari în aparență isbesc în mod neplăcut și te pun chiar în nedumerire. Dar departe de a se alunga, ele se apropie.

Dumnezeu a creat pe om din trup și suflet, elemente fără de cari viața n'ar fi posibilă. Datorită firii omenesti supusă stricăciunii, timpul a suferit alterări în funcțiunile sale și a dat naștere boalelor, implicit durerilor.

Civilizația a dat lumii specialiști cari au cercetat cauza durerii trupesti și au ameliorat-o în parte.

Dar oare sufletul, trăind într'un trup supus durerii, nu a suferit și el alterații și abateri dela funcțiunea lui? Iată-l dar pe preot ca doctorul sufletului omenesc cu opera de sfințire pe care el o săvârșește, ca doctorie.

Mântuitorul Iisus Hristos, senzibil la orice neputință umană, înduioșat alteori până la lacrimi, văzând mulțimea boalelor ce bântuiau în popor, a dat tuturor celor ce aveau tăria să creadă în El, vindecare trupestă.

Și atunci, nu a rămas oare și pentru noi îndatorire expresă de a conserva sufletele prin grija de sănătatea trupestă a păstoritorilor noștri?

Vorbind mulțimilor pătrunse până 'n adâncuri de dumnezeiescul său glas, Domnul spunea: „*Bolnav am fost și m'afi cercetat!*”.

Una din tapetele milei trupesti pe care fiecare o predicăm de pe amvon.

Preoția este însă mai mult un *oficiu al faptelor decât al vorbelor*. Atunci ce ne-ar putea desgusta pe noi când văzând pe bolnavul culcat în patul de suferințe, ne-am gândi la cuvintele Mântuitorului, și care piedică ar fi în stare să ne oprească de a cerceta pe cel bolnav, dacă prin aceasta am cerceta pe însuși Domnul?

Un preot care își înțelege înalta sa chemare reacționează totdeauna împotriva răului

ori pe ce cale ar veni acesta. Când suferința a atins vre-un cămin, dator este să urmărească imediat, neașteptând ca ea să crească și să ducă pe bolnav în mormânt. Pe lângă rugăciunile Molitvelnicului, câtă alinare nu poate aduce adeseori și medicamentul administrat la timp pentru a-și face efectul asupra trupului, așa cum doctoria sfințelor rugăciuni și a bunătății tale a putut reacționa asupra sufletului!

Când poporul nostru dela sate e ros de boale, când Bănatul nostru, această cunună a provinciilor românești a devenit un vast și trist cimitir, când natalitatea descrește în pofida a toate soluțiile ce se dau, când mortalitatea infantilă dă cel mai ridicat procent pe țară, când până și „*pojarul a ajuns să fie o boală... grozav de mortală*” când mor oamenii cu nemiluita și în fiecare an satele întinsului bănațean dau deficite, se mai poate nădăjdui într'o ameliorare a situației prin valoarea celui o jumătate de miliard care cum bine se știe va intra în buzunarele sinecuriștilor?

Medicii? Inmulțirea lor? Pogorârea lor la sate? Dar se știe că oamenii aceștia prin nu știu ce nenorocită educație sunt *ateiști*. Nu generalizez cazul, deși efectele sunt prea generale. Cu pogorârea doctorului de circumscripție de două ori în an la sate — și atunci în fuga automobilului, nu se va rezolvi niciodată problema sănătății și nici scăderea mortalității.

Mă rog, când lipsește conștiința când lipsește simțul răspunderii, când spiritul de jertfă nu-i, și mai ales dragostea, mai multă dragoste față de aproapele și mila față de suferințele semenilor lipsesc, atunci la ce te poți aștepta?!

Rana atât de sângerândă a provinciei noastre nu se poate închide, necum vindeca cu medici-de felul celor moderni, cari știu face constatări savante asupra mizeriei dar stau departe de ea, cu medici care îți recomandă din prag

„mâncare de vin“, închid ușa și ca năimitul fug de frica molipsirii.

Preotul de sate, păstor fiind, nu și poate însă privi cu ochi nepăsători secerarea de către boale a turmei sale. El e singurul cetățean al acestei țări care azi mai intră în casa săracului fără... mia de lei în palmă..., singurul care mănâncă la masa celui nevoiaș, singurul care îi înțelege durerile săteanului, singurul însfârșit care trăind vecinic în mijlocul lui îi vede mizeriile, neputințele și trebuințele lui. Cred prin urmare că cel puțin s'ar mai ameliora starea de azi dacă în fiecare parohie ar lua ființă și câte o mică farmacie parohială. Cu mijloacele sale modeste, cu cunoștințele sale medicale pe care preotul le posedă, își va procura în acea farmacie medicamente de prima necesitate.

Cum să procurăm farmacia parohială? Nu e lucru greu. Cu voință se pot face lucruri mari și fără să se simtă o nouă povară. Nici nu poate fi povară ceace știu că e folositor obștei mele credincioase. De pildă la una din sărbătorile mari, când creștinii sunt mai apropiați sufletește și mai pătrunși de milă pentru durerile semenilor lor, fiecare putem porni o coletă. Fiți siguri că rezultatul spontan e chiar neașteptat. Cu acea sumă și cu ceva jertfă personală se va putea urca prima treaptă.

Interesul este ca să se simtă numai decăt *influența binefăcătoare* a acestui act și opera va lua avânt. Tratate de medicină sunt destule. Principalul e să vrei. Atunci când vei poseda farmacia, vei poseda mijlocul, nerămânându-ți decăt a pleca la realizarea scopului.

De multeori mortalitatea vine la sate și din neglijență ori din teama nejustificată pe care omul o are de doctor și de doctorii.

Farmacia parohială prin tactul, prin blândețea, răbdarea, iscusința și sufletul preotului poate împlini un gol, poate spori o încredere și mai ales, poate fi *operă de caritate creștină*.

Căci există oare o operă mai mare de caritate creștină decăt aceea de a scăpa pe om din ghiarele morții, mai ales când el mai avea de trăit?

Prin farmacia parohială, iată preoția încununată cu încă una din izbânzile și îndatoririle vremii. Și biruința Bisericii stă în hotărârea noastră de a lupta și pe această cale la ameliorarea durerilor omenești; biruința Bisericii e biruința Neamului și în aceasta stă însăși mântuirea noastră după cnvințele Mântuitorului: „Intrucât ați făcut unuia din acești frați mai mici ai mei, Mie mi-ați făcut“.

Pr. D. V. Anuțoiu

Franco și Spania nouă.

(După Rotvand Georges).

De: Prof. Constantin Rudneanu

În 82 de pagini într-o carte franceză a lui Rotvand Georges ni se scrie personalitatea lui Franco și despre Spania nouă. Intrucât aceste pagini privesc chestiunile de istorie ale zilelor noastre, sunt evenimente cari se petrec sub ochii noștri, am căutat ca să redau anumite părți din această carte extrem de interesantă.

O atmosferă grea, sufocantă apasă Spania. Pe cerul albastru al Andaluziei se ridică fumul bisericilor înflăcărâte... La Barcelona o populație impacientă ascultă detunăturile bombelor pe cari le aruncă teroriștii. Violenței i-se răspunde prin violență. Guvernânții, politicienii sunt neputincioși, se lăsau târâți de fortuna lașă a revoluției, -- ei nu mai aveau forța necesară unei conduceri. O reacțiune trebuia să urmeze. Toate spiritele îngrijorate se îndreptau spre un om: *Franco*.

Prin o intuiție vie, poporul spaniol și l-a ales conducător al noii mișcări, el trebuia să devină adevăratul șef. Franco, un om tiner de 43 ani, n'a căutat niciodată publicitatea, toți l-au cunoscut din cauza rapidității extraordinare a carierei sale militare, iar munca uriașă pe care a dezvoltat-o, i-a făcut loc până la cea mai mare demnitate a armatei spaniole. În noaptea din 12 și 13 Iulie *Calvo Sotelo*, leaderul de dreapta a fost asasinat la Madrid. Marocul se răsculă atunci, și'n fruntea mulțimii Franco ținu o cuvântare puternică, arătând drumul nou care trebuia urmat. Cucerește repede Huelva, Badajoz, Mirida, Caceres, Toledo și la 1 Oct. este investit la Burgos cu titlul de șef suprem al guvernământului și al statului spaniol.

Cariera lui Franco.

La etatea de 43 ani după o carieră strălucită *Francisco Franco Bahamonde* devine șeful absolut al Spaniei naționaliste. Tatăl său a fost comandant al flotei din Ferrol. Primul copil, *Nicolae* a fost destinat marinei, al doilea *Franco*, urmă milităria, iar al treilea *Ramon* se făcu aviator. Acesta a fost unul dintre cei dintâi care a traversat Atlanticul. Franco era născut militar. A terminat cu succes studiile militare, fiind pasionat de artileria strategiei, după mulți ani de teorie, era dornic de practică. Generalul Berenguer a organizat forțele armate ale indigenilor din Maroc și având nevoie de un tiner spaniol priceput, energic, aventuros, activ, l-a găsit în persoana lui Franco. La 20 ani a fost numit căpitan pentru meritele războinice de care a dat

dovadă. În luptele din Maroc a fost grav rănit, dar rana destul de grea cea primit-o, n'a putut să-i micșoreze nici fizicul, nici moralul. Sănătatea i s'a refăcut repede, ceea ce-i mai curios a avut o „sănătate de fier“. La 23 ani a devenit comandant și urmând timpuri de liniște, Franco a început munca asiduă pentru organizarea armatei. În 1934 a pacificat pe Asturii. Când colonelul Milan Astray formează o legiune străină spaniolă, el se pune la dispoziția acestuia. După gen. Berenguer, Milan Astray devine al doilea intim al său. În timpul acesta s'au format o pleiadă de soldați entuziaști alături de Molla, care dimpreună cu Franco vor fi conducătorii mișcării naționaliste din Spania. La 28 ani Francisco Franco este un tiner ofițer, simpatic, dar rezervat, curajos dar modest, viu, dar chibzuit, vesel și muncitor, conștiincios mai strălucitor în fapte decât în vorbe, iubind cu multă pasiune pe Milan Astray. Când ajunsese Franco general la 33 ani, a fost cel mai tiner general spaniol, iar Milan Astray spunea următoarele: *„Franco este cel mai bun strateg al secolului. În contactul zilnic cu legionarii săi, era foarte sever, vorbea soldaților fără pathos, dar în ochii săi ca și'n vorbele lui era ceva ce te încălzea, avea o duioșie și o privire umană deosebită. În urma luptelor dela Melilla a fost decorat la 33 ani cu una dintre cele mai mari decorațiuni militare. În 1926 deveni general de brigadă și decorat a doua oră. Franco se căsătorii și i-se născuse o fiică, dar destinul său îl mâna tot înainte, el trebuia să primească paternitatea Spaniei naționaliste. Creiându-se o academie militară, Franco a devenit conducătorul acestei înalte școli militare. El a condus-o cu atâta metodă, încât întotdeauna se arăta înainte de toate militar, apoi profesor. În Maroc a făcut cunoștința mai multor ofițeri francezi, iar mai târziu s'a decis să plece în Franța la Versailles unde se ținu un curs de perfecționare pentru coloneli și generali de brigadă. El ascultă cursurile cu un interes deosebit, luând parte la discuții, lucrând sârguincios. Spania era în mare fierbere. Dictatura lui Primo de Rivera ia sfârșit, iar în alegerile municipale din 14 Aprilie 1931 o mare majoritate au câștigat-o partidele republicane de stânga. A doua republică spaniolă a fost proclamată în mijlocul marilor manifestări populare.*

Generalul Franco, cu gândul la patria sa credea, că armata trebuie ferită de politică. Binele națiunii, este măreția armatei.

Noul guvern republican a desființat Academia militară a lui Franco, lăsând astfel pe cel mai tiner general fără activitate. În acele timpuri

tulburi mulți patrioți spanioli se gândeau la generalul Franco. El le răspunde foarte rezervat: *„Conduita unui soldat este să nu asculte de oscilațiunile politicianilor“.* *„Nu trebuie să aibe altceva în vedere decât binele patriei și al armatei“.* În 1931 până la 1933 în decurs de doi ani de zile, când conducerea o avea majoritatea republicanilor socialiști, el n'a avut post. În 1933 pendula oscilează spre centrul dreptei din Spania. El ia comanda insulelor Baleare. Aci desvoltă o muncă uriașă. Revoluția odată reprimată, Franco este numit șef al armatelor din Maroc. Anul următor *Gil Robles* devine ministru de război. El îl numește pe Franco șeful statului major central. În birourile statului major, ca și la ministerul de război, el muncește așa cum n'a muncit niciodată. A găsit acolo un haos, o debandadă de neînchipuit. După spusele unui militar de mai târziu, dacă o țară străină ar fi vroit la 1 Ianuarie 1935 ca să cucerească Spania, nu i-ar fi trebuit, decât un obuz. Generalul Franco se pune pe muncă.

Puterea de muncă a lui Franco e enormă, ofițerii statului major, ca și cei dela ministerul războiului trebuiau ca să lucreze ziua și noaptea. *Gil Robles* îl sprijinește și-i pune la dispoziție fondurile necesare pentru organizarea armatei. În 16 Februarie Frenta populară obține o mare majoritate de voturi, iar republicanii de stânga ajung la putere, aceștia sunt estrema stângă cari conduc Spania. Acuma urmează lovitură după lovitură, toate îndreptate către armata și conducătorii ei. *Largo Caballero* a spus atunci: *„Generalii să devină brigadieri și brigadierii generali, — întrucât se poate“.* Generalul Franco pleacă în Canares. Plecarea lui a însemnat — ca și plecarea lui Napoleon pe insula Elba, — înlăturarea armatei. *Asana* i-a pregătit o reîntoarcere triumfală, dar în scurtă vreme a venit reacțiunea și Franco trebuia iarăși să plece de unde s'a reîntors.

Omul Franco.

Figura lui bine conturată a intrat în legendă. În Maroc el avea un cal alb, ca și al generalului Boulanger. Francisco Franco vorbește puțin într'o țară unde se vorbește foarte mult. Gândurile sale profunde nu le destăinuia nimănui. E discret, și ca și cei mai fericiți muritori, n'are istorie. Privirile sale sunt cordiale, talia e mică, are multe asemănări cu Napoleon I. Are o putere de voință și de muncă extraordinară. De când a început mișcarea revoluționară, lucrează 15 ore pe zi, niciodată n'a părăsit statul major înainte de ora 3 dimineața, iar la ora 9½ dimineața începe din nou munca voios și recreat.

Rezistența corpului său i se datorește mai ales *igienei și sportului*, pe care l-a practicat. În toate acțiunile sale se manifestă inteligența. Ca și toți intelectualii e *nervos*. Umblă simplu, fără fast deosebit, într-o uniformă ușoară și modestă.

Preludiul dictatorial.

Până la 17 Iulie 1939 nici o persoană nu cunoștea ideile politice ale generalului Franco. În momentul când s'a pus în fruntea armatelor naționaliste, el a vorbit în felul următor: „*Trebuie să mântuim Spania cu forța, de aceea armata a început mișcarea și ea va salva națiunea*“.

Mișcarea nu era numai patriotică, ci și naționalistă. Spania vrea să aibe raporturi amicale cu toate țările „*afară de cele marxiste*“. Spania va avea toată recunoștința față de țările cari stau alături de ea în această mișcare naționalistă: Portugalia, Germania, Italia. Ea își va menține intactă suvernitățile ei naționale. Ideile lui Franco sunt bine cunoscute azi, din acele declarațiuni pe cari le-a făcut: *patriotism, catolicism, ură contra marxștilor în care nu poate vedea alta decât pe dușmanii credinței și ai religiei creștine, ai familiei și ai țării*. Pentru aceste idei luptă aceia, cari s'au răscolit contra Madridului. Ca șef suprem al guvernământului de Stat spaniol, Franco proclamă solemn: apărarea claselor mijlocii pe cari le cunoștea atât de bine, ocrotirea celor săraci. Franco reprezintă azi Spania nouă. Alegerile dela 16 Februarie au făcut ca dictatura celor de dreapta să devină probabilă, iar anarhiștii terorizau pe ceice votau. În satele Andaluziei au început bisericile să ardă, mișcarea comunistă luă proporții, iar cei dela guvern nu luau nici o măsură, astfel Franco a început mișcarea naționalistă. El spunea mulțimii: „*Noi n'am făcut altceva, decât să ascultăm de voința națională*“.

„Voința națională“ trebuie să învingă!!

Franco s'a angajat în luptă contra maestrului apocaliptic, contra hidrei politice, care a pus stăpânire pe sufletele Spaniolilor. Franco răspunse râspicat ca și Clemenceau odinioară: „*Je fait la guerre*“ (*Eu fac războiul*)! Când războiul se va termina, se va angaja cu entuziasmul lui caracteristic în lupta pentru reconstruirea noului stat spaniol naționalist. Franco cade în steaua conducătoare a destinului său. Ea-l călăuzește. Dacă am vroi ca să-l apropiem de vre-o familie dictatorială, nu-l putem asemăna nici cu Hitler, nici cu Mussolini. El n'are în stilul său acea revărsare de vitamine. *Creerul domină temperamentul său*, el este de origină burgheză, *nu-i nici un dictator sanguinic, nici dictator mistic*. El nu poate să fie atașat nici tipului dictatorial al lui Napoleon I.

De aceeași talie, aceeași formațiune militară cu aptitudini de mare strateg, muncitor, organizator, de aceeași finețe și de-o enormă energie. A cucerit o mare parte din țara sa, cu toate dificultățile ce i-au fost puse în cale, cu un minimum de forță și pierdere mică de oameni.

Inercarea cea mare: Madridul.

Se apropie timpul viitorului și al reconstituirii țării noi, adică al renașterii spaniole. Spania a trebuit mult să îndure. Madridul s'a transformat într'un câmp de bătaie, guvernul se prepară să plece la Valencia. O luptă fără egal s'a angajat în lume. Un războiu civil mondial. Spania a devenit pentru forțele luptătoare un teren de cârmuire și de luptă intensă. Franco în fața Madridului se simte spaniol, fiindcă el iubește Madridul. Madridul nu-i un oraș străin, este capitala țării sale. Compatrioții săi îl așteaptă cu bucurie, ca pe un eliberator al țării. Acolo sunt părinții, și prietenii. Generalul Franco vrea ca să învingă cu ajutorul Spaniolilor săi, fiindcă mișcarea spaniolă, e naționalistă. Ea a fost visată de Franco. Forțele dușmane ale Europei au mobilizat toată Europa. Un ziarist sovietic spunea: „*Toledo i-a fost Austerlitzul, iar Madridul îi va fi campania din Rusia*“. Dar Spania și partizanii săi își întorc ochii spre generalul Franco, îi așteaptă deciziile sale. Fiecare atac ce-l îndreaptă contra Madridului lui scump îl simte în sufletul său Franco. *Suferința, acest apanaj al oamenilor mari îl atinge și pe generalul Franco!!!*

Cronica Literară: Panait Istrati.

„In Lumea Mediteranei“.

Nu se cere artistului ca la încheierea operei sale să observe anumite prescripte morale, fapte ce-ar stingheri obiectivitatea și dinamica genuitate a expunerii sale lăuntrice. O atare îngrădire în ilustrarea simțămintelor artistice, în alcătuirea operei de artă, ar contraface naturaleta ideilor netezind astfel artistului un drum spre compromis.

Dacă însă în acțiunea sa artistul este creditat atât de generos, revanșa i se ia la finea lucrării sale, care va trebui să declanșeze oricum ipostaza sănătoasă, calmă și mai pre sus de toate *etică*, a sufletului său. Scopul operei de artă e doar acela de-a mișca, de-a innobilita pe spectator și va trăi atâta cât va reuși să satisfacă idealului pentru care a fost creată.

Iată deci cum arta, sau mai precis trăinicia ei este condiționată de morală.

Se scrie *mult* în câmpul vast și neîngrădit al literelor, dar nu se păstrează *tot* în tezaurul artistic!

Deviza protagoniștilor „*Junimei*” e mereu actuală:

„*Intră cine vrea, rămâne cine poate!*”.

...Recenta carte a lui Panait Istrati: »*In Lumea Mediteranei*“ tradusă din limba franceză de Dl. Alexandru Talex, deși superioară prece dentelor, n'a ajuns a se instala pe adevăratul pedestal artistic.

Când la finele lui Decembrie 1936 vitrina cărților dela „*Cartea Românească*” învesmântată alegoric, profila tot aurul soarelui din seninătatea cerului de-azur, pe coasta iscoditor de verde scădată în smaraldul valurilor Mediteranei, publicul capitalei contempla reclama ingenioasă împetrișată cu cele două volume ale cărții cartonată și ea, insinuant: *creme* eșarfat cu o banderolă *verde*...

Mulți, combinând imprimarea traducerii de către cea mai mare editură românească cu întoarcerea lui Panait Istrati din lumea bolșevică, s'au grăbit să conchidă că la sfârșitul vieții ar fi fost un luptător de *dreapta*. Sunt prea slabe aceste indicii ca să poată încadra pe răsvrătitul de totdeauna într'o aureolă naționalistă sănătoasă fie chiar și'n clipa morții lui!...

De-acea n'au fost mai puțini decepționații decât admiratorii vitrinei Cărții Românești dela linea anului trecut, în cece privește reclama celei din urmă traduceri a autorului „*Chiraliina*”.

În loc de-o descriere sănătoasă, recreitoare cu mult soare și apă nesfârșită, în loc de-o configurație geografică disecată și scoborită la accesibilitatea de urmărire și verificarea simțurilor și cunoștințelor noastre, în loc de-a'nvăța ceva nou, suntem purtați prin diferite orașe răsăritene și închiși alături de *Adrian* și *Musa* prin baruri, camere întreprinse de ei la zugrăvit prin hoteluri și lume multă, coruptă, șantajistă și infectă.

Iată în rezumat conținutul celor două volume:

Adrian Zografi, un tânăr de 22 ani mânat de-o pottă morbidă de călătorie își părăsește Țara îmbarcându-se la Constanța pentru Alexandria Egiptului. Pe vaporul „*Dacia*” cunoaște pe ovreiu *Moriș* —, *Musa*, cum îi spunea el, acesta din urmă mergând în portul egiptean pentru a-și smulge pe *Sara*, fca sa din ghiarele corupției, în cari căzuse pradă, alături de *Titel* — prietenul care o ruinase.

Ajunși acolo s'au dedat la afaceri ca să-și poată asigura existența. *Musa* și-a uitat scopul călătoriei și fiind chemat împreună cu *Adrian* la Cairo de un oarecare *Falconi*, pleacă amândoi ca maștrii zugravi la Cairo, de unde apoi la Beyruth, fiind exploatați în amândouă locurile depe urma muncii lor.

La Beyruth mai ales, jidovul *Solomon Klein* reușește a-i șantaja într'un mod neomenesc știind că nu-și pot cere dreptatea ca niște vagabonzi fără pașapoarte ce sunt. *Salahorii* erau foc de mânie:

„*Musa a părăsit casa lui Klein sbierând din prag — Pește, Codoșule! Ovrei puturos! Solomon își păstră, cuminte, sângele rece. Conducându-ne până la poartă zise cinic:*

„*Da! Musa. Sunt tot așa cum strigi... Dar dacă a-și fi fost eu codoșul frumoasei tale Sara și nu crapul ăsta bleg care e Titel, acum ați fi huzurit cu toții*”... (Pag. 128. Vol. I).

Nu poate fi ceva mai desgustător!

De-acum drumurile celor doi vagabonzi se despart: *Musa* reîntorcându-se acasă fără a-și putea aduce și fca care dedată desfrâului continuă viața de bordel. *Adrian* rămas singur, mai colindă prin Damasc unde la o reprezentație teatrală recunoaște în pianistul actorilor pe-un vechiu prieten care-l introduce împreună cu ceilalți artiști la curtea consulară. unde se ospătează bine, fiind nemâncat de 3 zile.

Tot în acest oraș cunoscu un jidan tinichigiu *Simon Herdan* cu care se împrieteni repede și se lansă în oraș ca pictor de firme. Plecă însă și de-aici de necaz că afirmând într'un cerc intelectual o sentință din *Hamlet* nu-i putea nimeni aminti cine e autorul acestei tragedii.

În fine, îmbarcându-se pentru România, face un scurt popas la *Muntele Athos*, de unde vine cu cele mai „slabe impresii”. Ajuns în Țară este angajat împreună cu un prieten al său *Mihail*, în funcțiunea de portar la un hotel din stațiunea balneară *Lacul-Sărat* unde își deapănă viața în aventuri. *Mihail* moare de tuberculoză și *Adrian* și-l reconstituește printr'o mistică proprie, moarte căreia autorul îi închină un capitol din volumul II.

„...*Totuși, dacă la stânga mea e neantul, la dreapta mea e lumea. Dupăce am cunoscut pe Mihail, lumea asta nu-mi mai părea atât de urâtă, de dușmănoasă. În orice caz, o primii așa cum era*”... etc...

Pe *Mihail* și-l înlocuiește cu *Costică Aloman* care-i strecoară gânduri comuniste:

„...*Incarcă, deci, să vezi limpede în sufletul tău. Incepe prin a învăța că chiar dacă soarta nu*

fi-e legată de clasa la, ai datoria de-a contribui la salvarea ei" ... (Pag. 170, vol. II).

Sau: — zice mai departe Aloman:

„Azi îmi petrec serile la ședințele noastre din mahala unde răspândesc câte pușină lumină în creierile unui pumn de lucrători, frații mei de robie" ...

Acest prieten îi schimbă lui Adrian drumul, căci voind s'o ia înapoi pe Mediterana, o luă spre soare'n scăpătat.

De-aici și subtitlul volumelor: primul „Răsărit de soare“, iar cel de-al doilea „Apus de soare“.

Sunt pasagii întregi cari nu fac cinste nici chiar editorilor de fascicole sensuale. Este parcă scris totul tendențios. Nu mai vorbim de Căpitoulul „Călugări dela Sfântu-Munte“ care este literalmente camuflat.

Până și traducerea românească lasă de dorit. Cu cei 128 Lei cât costă cele două volume, un bibliofil ar face loc altor volume meritoase în șirul rafturilor sale!

Ioan Rachitovici.

Instrucțiuni cu privire la purtarea socoților și administrarea averilor bisericesti.

de **PETRU TOMA**
esactor eparhial.

Socoata generală are următoarele rubrici: 1. Nr. curent, 2. numirea activelor, 3. activele după preliminar și anume: a) starea activelor vechi-rămase la 31 Decembrie a anului expirat, b) venitul ce se speriază pe anul în curs și c) cât fac aceste două rubrici la oaltă; urmează activele după starea faptică și anume mai întâiu 4. cât a avut într'adevăr să intre: a) starea activelor vechi rămase la 31 Decembrie a anului expirat, b) Activele noi pe anul în curs și c) cât fac ele la oaltă; 5. urmează rubrica care poartă evidența activelor ce s'au solvit și anume. a) în bani gata, b) în obligațiuni, c) cât s'a achitat prin ștergere și d) cât fac toate la oaltă; 6. Starea activelor rămase la finea anului pe care se încheie socioata și în fine 7. o rubrică pentru observări.

Pe partea cealaltă a pasivelor sunt exact aceleași rubrici, înlocuindu-se numai activele cu pasivele. Din acestea putem observa: 1. că socioata generală ține cont și stă în strânsă legătură cu preliminarul și cu protocolul principal, care se poartă în decursul anului pentru introducerea pretensiunilor active și pasive ale bisericii, căci socioata generală nici nu este altceva decât un extras din protocolul principal. 2. Protocolul principal stând într'o strânsă legătură cu ziarul de cassă și tot odată și cu socioata, urmează că socioata generală stă și ea într'o strânsă legătură cu ziarul de cassă. Deaceea suma tuturor intratelor din socioata generală trebuie să consune cu suma tuturor intratelor din ziarul de cassă. 3. Preliminarul stând într'o strânsă legătură cu socioata, urmează că preliminarul stă în legătură și cu protocolul principal. 4. În fine mai urmează că preliminarul cu

protocolul principal și cu ziarul pe cassă, stau într'o strânsă legătură organică, așa că numai la un loc pot forma un întreg, un organ bine întocmit, putând face noi ușor controlul, dacă există armonie între ele, adunând rubricile și confruntându-le unele cu altele, de exemplu: starea activelor vechi, rămase la finea anului expirat adunate cu cele noi pe anul în curs, trebuie să dea exact cât a) cea a intrat în bani gata, b) ce a intrat în obligațiuni, c) ce s'a achitat prin ștergere și cu d) remanența activelor la finea anului pe care se face socioata; sau intratele în bani gata trebuie să consune cu suma totală a intratelor din ziarul de cassă etc. O sumă care face parte din averea bisericii poate în decursul anului să-și schimbe de mai multe ori locul ce-l ocupă între activele fondului bisericii, așa de exemplu din bani gata se poate o sumă oarecare preface în capitale elocate în obligațiuni la privați și apoi iarăși se poate preface în bani gata, apoi în capitale elocate în casse de păstrare și așa mai departe, fără ca prin aceasta să se fi întâmplat vre-o schimbare în starea averii fondului bisericii, e tot una ca și cum s'ar păstra bani în mai multe lădițe, în cassa de fer și s'ar lua dintr'una și s'ar pune în cealaltă. Serviciul acestor lădițe se îndeplinește la socioata noastră prin despărțeminte, așa că nu e nevoie a feri banii de a-i mesteca împreună cum trebuia să se facă în trecut. În cazul amintit se produce doar schimbare în lădița banilor gata sau la noi în despărțământul care poartă evidența lor. Prin depunerea banilor în casse de păstrare spre fructificare sau prin elocarea lor în obligațiuni la privați, starea activelor rămâne aceeași ca și cea din anul trecut. Numai sumele dela despărțământul pasivelor bisericii, cari s'au scos pentru totdeauna din activele bisericii și deaci înainte nu mai fac parte din averea sa, scad activele.

Starea activelor dela finea anului expirat trebuie întotdeauna să consune exact cu activele cu cari se începe socioata pe anul următor. După încheierea socioții se face bilanțul și banii gata se adaugă la celelalte active, rămase la finea anului, rezultând din adunarea lor starea tuturor activelor, din cari dacă scădem suma tuturor pasivelor, vom căpăta starea averii comunei bisericesti. De încheiere adaug că socioata generală trebuie și ea provăzută cu aceleași clausule ca și preliminarul. La terminarea expunerii acestor instrucțiuni cu privire la despărțământante vom arăta cum se va face recapitularea lor în socioata generală.

(Urmează)

Ș T I R I

Personale. Prea Sfințitul Episcop a călătorit zilele acestea la București unde a luat parte la ședința plenară a Consiliului Central Bisericesc. În ședința, ținută joi, s'a luat în discuție proiectul legii de organizare a ministerului cultelor care, la art. 1, dispune controlul Statului asupra gestiunilor financiare ale eparhiilor și interzicerea hirotoniilor de preoți onorifici. Evident conducerea bisericescă vede jignită prin această măsură autonomia bisericii și s'a pronunțat împotriva ei, admittând doar control pentru fondurile acordate ei de către Stat.

„Rugăciune... religioasă, dar compusă de autoritatea de stat”. Pentru școlile primare minoritare din statul vecin și aliat, organele de stat au compus: o rugăciune tip pentru începerea cursurilor și alta care se rostește la încheierea cursurilor. Rugăciunea aceasta — după interpretarea organelor competente — face parte integrantă din învățământul religios (?) și este a se rosti în limba liturgică. Dar pare-ca între aceste două state sunt anumite convenții speciale, ce zic acelea?

Vicariatul rutean din Cernăuți desființat. Ministerul Cultelor a dat o decizie prin care desființează vicariatul unit rutean din Cernăuți, care nu a fost prevăzut nici de Concordat nici de vre-o bullă papală, ci doar de ...hiperzelul episcopului român-unit Alexandru Rusu, celce românizează prin biserică Maramureșul și Bucovina.

Adunare generală au ținut vineri reprezentanții celor 91 comune grănicerești ale cunoscutei *comunități de avere*. În darea sa de seamă președintele comunității — dl secretar eparhial Dimitrie Sgăvêrdia — a arătat că numai în cursul unui an, 1936, comitetul de sub conducerea dsale a împărțit ajutoare la biserici și școli în suma de jumătate milion Lei. Luăm cu bucurie act de asemenea fapte, la cari puțină lume se mai gândește astăzi.

Șezătoare publică. Secretatea de lectură „Nicolae Iorga” a elevilor dela liceul „Traian Doda” de sub conducerea cunoscutului poet Lucian Costin a aranjat sâmbăta trecută o bine reușită șezătoare teatrală. Rezultatul material și îndeosebi cel moral a fost de toată lauda.

Anuarul Crucii Roșii pe 1936, cuprinde în cele 130 pagini o dare de seamă amplă despre activitatea intensă pe care această societate națională a dezvoltat-o în anul expirat. Pe lângă activitatea de caritate și filantropie, în cursul anului expirat crucea roșie a depus o laudabilă muncă de ajutorare a infometajilor din partea de răsărit a țării. A dat larg concurs în 1935 și 1936 cu ocazia celor două jamboree cercetășești, tot așa la 8 Iunie 1936. Remarcăm deasemenea, cu multă bucurie, activitatea spornică a filialei Caransebeș, de sub conducerea d-nei profesoare Elena Neamțu.

Dela : Frăția Ortodoxă Română.

Comitetul central de direcție.

Nr. 3/1937.

Domnule Președinte,

Dumineca ortodoxiei din 21 Martie c. fiind ziua asociației noastre, vă rugăm să binevoiți a lua toate măsurile ca ea să fie prăznuită pretutindeni, dar mai ales în orașe, potrivit însemnătății ce i-o atribuim cu toții.

Credem nimerit să se organizeze în aceea zi un festival religios cu cântări și recitări religioase, cari vor încadra *conferința* ce va fi ținută de către un fruntaș mirean, despre rostul și importanța F. O. R.-ului, așa cum este stabilit în programul de muncă tipărit și în „Moțiunile” votate de congresele generale.

Având în vedere primejdia comunismului, arătată atât de lămurit în Pastorală Arhierilor noștri, conferențiarul se va opri și asupra lui, cerând o solidarizare deplină a tuturor conștiințelor românești.

Deasemenea să fie rugați preoții, ca în predica zilei din Biserică să atragă și ei atențiunea credincioșilor asupra Frăției noastre.

Totodată vă mai rugăm, să folosiți și în anul acesta Duminecele din Postul Paștilor, pentru a pune în cale *conferințele publice* sub auspiciile F. O. R.-ului, orientându-vă în alegerea subiectelor după obiectivele Asociației noastre, cuprinse în program, dar firește ținând seama și de preferințele locale.

În orice caz, prin această activitate publică servim ortodoxia națională și sporim prestigiul F. O. R.-ului, tocmai într-o vreme, când extinderea lui pe țara întreagă este un fapt definitiv stabilit.

Facem deci un apel călduros către Domnia Voastră și membrii comitetului de Direcție, să continue a fi aceeași devotați și însuflețiți luptători din trecut pentru idealurile noastre ortodoxe.

Cu salutări ortodoxe:

Președinte: Secretar general:
prof. **Sextil Pușcariu** m. p. **Dr. Ioan Mateiu** m. p.

Mulțumesc și pe această cale tuturor celor cari, fie prin participare la înmormântarea neuitatei mele soții

Elisabeta Mioc născ. Băiaș

fie prin condoleanțe au încercat să-mi aline durerea.

Caransebeș, 27 Februarie 1937.

H. Mioc

CONCURS.

Pe baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 4178 B. ex. 1936 ddto 7 Iulie 1936 se publică concurs cu termen de 30 zile scotite dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru ocuparea postului de paroh, în parohia de cl. II în comuna *Duboz* protopresbiteratul Buziașului devenită vacantă prin moartea parohului Isaia Suru.

Retribuțiunile împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. Sesiunea parohială constatatoare din 64 jug. 12 st. □. din care 3 jug. 875 st. □. fânețe restul arabil.
2. Stola uzitată.
3. Birul parohial nu se votează.
4. Casa parohială (fosta școală confesională).

Se observă că noul ales nu va putea ocupa locuința decât după terminarea școlii noi.

Toate dările după veniteile împreunate cu această parohie le va solvi parohul ales, care va face văruierea și curățirea internă a locuinței. Fosta sală de învățământ va rămâne în folosința bisericii ca sală de ședințe.

Recurenții la acest post având prealabil binecuvântarea arhierescă, își vor înainta cererile însoțite de documentele recerute Consiliului parohial din Duboz prin Oficiul protopresbiteral tractual.

Recurenții se vor prezenta cu prealabilul aviz al Oficiului protopresbiteral, în sfânta biserică din Duboz în vre-o duminică sau sârbătoare, nu însă în ziua ale-

gerii spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și în serviciul bisericesc.

Duboz, din ședința consiliului parohial ținută la 15 Noembrie 1936.

Consiliul parohial.

În conțelegere cu oficiul protopopesc.

Nr. 7295 B ex 1936.

Concursul de mai sus se aprobă și se publică pe lângă următoarele:

1. Repararea și ținerea în bună stare a casei parohiale cade în sarcina comunei bisericești, care este obligată să pună la dispoziția preotului casa în condițiuni de a putea fi locuită.

În baza aliniatului ultim al §. 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza deciziei consistorial ddto 3 Martie 1914 și 14 Aprilie 1914 Nr. 3058 B. ridicat și la valoare de concluz sinodal, cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914, precum și având în vedere decisiunea Cosistorului mitropolitan Nr. 358/1928 din 13 Noemv. 1929, — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial, ținută la 26 Ianuarie 1937.

Episcopul diecezan:

† VASILE

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 2343/1936 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornita de următorul Banca Banatului din Caransebeș contra următorului Trasteș Martin, soția sa născ. Lungocea Ghizela, Trasteș Irimie căs. cu Spunei Anuța și Trasteș Ion căs. cu Beja Afla, domiciliati în Vălișoara, la cererea următorului judecătoria ordonă licitațiune execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX. din 1881, asupra porțiunilor de sub B. 7-8 a urmăriților Martin Trasteș și soția sa născ. Ghizela Lungocea și asupra fostelor porțiuni de sub B. 1-2 a lor Martin Trasteș și soția sa născ. Crușița Vornic, actualmente înscrise ca proprietatea lui Irimie Trasteș căs. cu Anuța Spunei sub B. 1-5, toate la olaltă reprezentând 12/28 parte din imobilul înscris în c. f. a comunei Vălișoara coala Nr. 544 Nr. de ord. A. VII. 1-6, Nr. top. 2540 Albie în Tramnic de 357 stp. Nr. top. 2541 arător în Tramnic de 397 stp. Nr. top. 2542 fânați în Tramnic de 2 jug. 1132 stp. Nr. top. 2543 arător în Tramnic de 699 stp. Nr. top. 2544 Albie în Tramnic de 105 stp și Nr. top. 2545 grădină în Tramnic de 983 stp. cu prețul de strigare de 3500 lei; asupra întregului imobil înscris ca proprietatea urmăriților Martin Trasteș și soția sa născ. Ghizela Lungocea în coala c. f. Nr. 718 a comunei Vălișoara sub A. I. 1-2, Nr. top. 196 casa Nr. 79 cu curte în intravilan de 71 stp. Nr. top. 197 grădină în intravilan de 1258 stp. cu prețul de strigare de 5000 lei; asupra imobilului fost proprietatea urmăriților Martin Trasteș și soția sa născ. Ghizela Lungocea, actualmente înscris ca proprietatea lui Ion Trasteș, căs. cu Afla Beja, în coala c. f. Nr. 719 a comunei Vălișoara, sub A. I Nr. top. 2296 livadă în Obârșia de 1 jug. 1339 stp. cu prețul

de strigare de 1500 lei; asupra imobilelor înscrise ca proprietatea urmăriței Ghizela Martin Trasteș născ. Lungocea, în coala c. f. Nr. 765 a comunei Vălișoara, sub A. I-1 Nr. top. 192 grădină în intravilan de 320 stp. cu prețul de strigare de 200 lei și Nr. top. 1719 grădină în Dosu Măstacănilor de 1 jug. 890 stp. cu prețul de 1500 lei, în fine asupra porțiunilor de sub B 7—8 a urmăriților Martin Trasteș și soția sa născ. Ghizela Lungocea, cum și asupra fostelor porțiuni de sub B 1—2 a urmăriților Martin Trasteș și soția sa născ. Crușița Vornic, actualmente înscrise ca proprietatea lui Irimie Trasteș, (căs. cu Anuța Spunei) sub B 11 toate la olaltă reprezentând 12,28 parte din imobilele înscrise în coala c. f. Nr. 824 a com. Vălișoara sub A. I. 1—4, Nr. top. 128,2 grădină în intravilan de 34 stp. Nr. top. 129 casa Nr. 58 cu curte în intravilan de 42 stp. Nr. top. 130 casa Nr. 59 cu curte în intravilan de 20 stp. și Nr. top. 131 casa No. 60 cu curte în intravilan de 104 stp. cu preț de 1500 lei, sub A. II. 1—2 Nr. top. 1213 arător în Obreja de 1593 stp. și Nr. top. 1214 fânaț în Obreja de 213 stp. cu prețul de strigare de 350 lei, sub A. III. 1—3, Nr. top. 1268 fânaț în Obreja de 183 stp. Nr. top. 1269 arător în Obreja de 862 stp. Nr. top. 1270 fânaț în Obreja de 1 jug. 1570 stp. cu prețul de strigare de 600 lei, sub A. IV, 1—2 Nr. top. 2047 grădină în Satu bătrân de 964 stp. și Nr. top. 2048 fânaț în Satu bătrân de 243 stp. cu prețul de strigare de 150 lei, sub A. V. 1-2 Nr. top. 2524 fânaț în Tramnicu de 1 jug. 206 stp. și Nr. top. 2525 fânaț în Tramnicu de 140 stp. cu prețul de strigare de 230 lei; sub A. VI. 1-2 Nr. top. 2634 fânaț în Copaci de 1497 stp. și Nr. top. 2635 arător în Copaci de 1180 stp. cu prețul de strigare de 300 lei; sub A.+1 Nr. top. 279,2 grădină în intravilan de 210 stp cu prețul de strigare de 100 lei; sub A.+2 Nr. top. 773 arător în Iarcuri de 1468 stp. cu prețul de strigare 200 lei; A.+3 Nr. top. 1049 fânaț în Pădurea de 1091 stp. cu prețul de strigare 120 lei; sub A.+4 Nr. top. 1513 fânaț în Dosu Măstacănilor de 2 jug. 573 stp. cu prețul de 600 lei; A.+5 Nr. top. 1528 fânaț în Dosu Măstacănilor de 1 jug. 238 stp. cu prețul de strigare 300 lei; sub A.+6 Nr. top. 1929 grădină în Satu bătrân de 754 stp. cu prețul de strigare de 180 lei; sub A.+7 Nr. top. 2302 fânaț în Obârșia de 3 jug. 454 stp. prețul de strigare de 750 lei; sub A.+8 Nr. top. 2800 fânaț în Copaci de 1219 stp. prețul de strigare de 40 lei; și anume: în coala c. f. Nr. 824 cu menținererea dreptului de uzufruct viager intabulat cu decis Nr. 927/1894 în favoarea lui Seracin Petru și Seracin Ion pe imobilul Nr. de ord. A. III. 1-3+1.6.7 sub Nr. top. 1268, 1269, 1270, 279,2, 1929, 2302 pentru încasarea creanței de 40.155 lei capital, interese de 2% de la 18 Decembrie 1931 până la 4 Aprilie 1934 iar de atunci 3%, spese de proces și de executare de 3246 lei fixate până acum, spese de 1137 lei fixate acum pentru cererea de licitație. Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **3 Martie 1937 ora 10 a. m.** la casa comunală a comunei **Vălișoara**. În baza art. 120 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de cât prețul strigării redus cu 25% (art. 26 XLI. 1908).

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătorec, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauțiune, socotite pe cursul fixat în art. 42 LX. 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească,

prealabilă a garanției și să semneze condițiunile (art. 147, 150, 170, legea LX. din 1881, art. 21 XLI. 1908)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Data la Caransebeș, 24 Septemvrie 1936.

Leo Pető s. s. judecător **D. Lăzărel** s. s. dir. c. f.
Pentru conformitate: **D. Lăzărel** dir. c. f.

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 2489/1936 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Prima Casă de Păstrare din Caransebeș contra urmăritului Cherșa Ion (căs. cu Cati Ursulescu) dom. în Turn la cererea urmăritorului judecătoria ordonă licitațiune execuțională în baza art. 145, 146 și 147 din legea LX. din 1881, asupra 5/6 parte din imobilul înscris în c. f. a comunei Turn (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) Nr. coalei c. f. 161 Nr. de ord. A. I. 1—2 Nr. top. 244 Grădină în Runcu 1 jug. 714 stp. Nr. top. 245 Grădină în Runcu de 7 jug. 1047 stp. Prețul de strigare de 3800 lei; Nr. de ord. A. +1 Nr. top. 660 Pășune în Țarină de 1333 stp. prețul de strigare de 500 lei; asupra 11/16 parte din imobilul cuprins în coala c. f. Nr. 162 a comunei Turnu cu menținerea dreptului de uzufruct viager intabulat în favoarea vād. Floarea Pantelimon Cherșa născ. Cherșa din Nr. de ord. A. I. 1—2 Nr. top. 124 Casa Nr. 56 cu curte în Intravilan de 119 stp. Nr. top. 125 Grădină în Intravilan de 459 stp. prețul de strigare de 2000 lei; Nr. de ord. A. II. 1—4 Nr. top. 238 Pășune în Runcu de 314 stp. Nr. top. 239 Grădină în Runcu de 1033 stp. Nr. top. 240 Ieruga în Runcu de 237 stp. Nr. top. 241 Moara în Runcu de 20 stp. Prețul de strigare de 850 lei; Nr. de ord. A. IV. 1—2 Nr. top. 658 Arătură în Țarină de 1 jug. 1438 stp. Nr. top. 659 Fânaț în Țarină de 1 jug. 745 stp. Prețul de strigare de 1500; Nr. de ord. A. V. 1—2 Nr. top. 978 Fânaț în Slatina de 1199 stp. 979 Fânaț în Slatina de 135 stp. Prețul de strigare de 650 lei; Nr. de ord. VI. 1—2 Nr. top. 1027 Fânaț în Slatina de 815 stp. Nr. top. 1028 Fânaț în Slatina de 558 stp. Prețul de strigare de 800 lei; Nr. de ord. VII 1—2 Nr. top. 1078 Fânaț în Dealu de 2 jug. 120 stp. Nr. top. 1079 Fânaț în Dealu de 2 jug. 1036 stp. Prețul de strigare de 4000 lei; Nr. de ord. A. +1 Nr. top. 243 Grădină în Runcu de 1 jug. 1107 stp. Prețul de strigare 1500 lei; A. +2 Nr. top. 1148 Fânaț în Pădurea Slatinei de 1 jug. 114 stp. Prețul de strigare de 1600 lei; A. +3 Nr. top. 1206 Pădure în Valea Turnului și Măloasa de 1274 stp. A. +4 Nr. top. 1209 Fânaț în valea Potocului și Măloasa de 154 stp. Prețul de strigare de 500 lei; A. +5 Nr. top. 1234 Fânaț în Valea Turnului și Măloasa de 85 stp. Prețul de strigare de 50 lei; A. +6 Nr. top. 1243 Pădure în Valea Turnului și Măloasa de 1 jug. 33 stp. Prețul de strigare de 550 lei; imobilul cuprins c. f. Nr. 251 a comunei Turn Nr. de ord. A. I. 1—2 Nr. top. 19 Gră-

dină în Intravilan de 138 stp. Nr. top. 20 Casa Nr. 10 în Intravilan de 29 stp. Prețul de strigare de 1500 lei; în fine asupra 7/16 parte din imobilul cuprins în coala c. f. Nr. 259 a comunei Turn sub Nr. de ord. A. I. 1—3 Nr. top. 483 Fânaț în Fataciuni de 385 stp. Nr. top. 484 Arătură în Fataciuni de 652 stp. Nr. top. 485 Fânaț în Fataciuni de 706 stp. Prețul de strigare de 500 lei; pentru încasarea creanței de 18.000 cap. interese de 10% dela 15 Iunie 1931, spese de proces și de executare de 2001 lei, fixate până acum, spese de 680 lei fixate acum pentru cererea de licitație. Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **6 Martie 1937 ora 10 a. m.** la casa comunală a comunei Turn.

În baza art. 150 legea LX din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de cât prețul de strigare redus cu 25% (art. 26 XLI. 1908.)

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881 ori să predea aceleiaș delegat chitanță de depozitare judecătorească prealabilă a garanției: și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 Legea LX din 1881, și art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitațiune, care se va continua fără amânare.

Caransebeș la 18 Octomvrie 1936.

Leo Pető m. p. judecător **D. Lăzărel** m. p. dir. c. f.
Pentru conformitate: **D. Lăzărel** dir. c. f.

Casă cu brutărie

în Strada Dr. Ioan Sîrbu No. 6 se vinde
din mână liberă.

Informațiuni la

Vād. Elisaveta Popa

De vânzare

60 cară fân calitate bună cu preț
convenabil. — Informațiuni la

IOAN MUNTEANU preot ort. rom. Bolvașnița
Poșta și gara Cârpa.

Brâne preoțești

dela cele mai renumite fabrici și cu prețuri convenabil
de vânzare la **Librăria diecezană.**

Prima Cassă de Păstrare din Caransebeș Societate pe acții.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai „Primei Cassă de Păstrare din Caransebeș societate pe acții” sunt invitați la a

60-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Caransebeș la 15 Martie 1937 la orele 11^{1/2} a. m. în localitățile institutului.

ORDINEA ZILEI:

1. Alegerea a doi acționari pentru autentificarea procesului verbal. 2. Raportul Consiliului de Administrație, al Consiliului de Cenzori și prezentarea conturilor de fine de an. Propunerea referitoare la întrebuințarea beneficiului net. Descărcarea de gestiune a Consiliului de Administrație și Consiliului de Cenzori. 3. Alegerea Consiliului de Administrație. 4. Alegerea Consiliului de Cenzori.

Caransebeș, la 20 Februarie 1937.

Consiliului de Administrație.

N. B. Conform art. 28 din statutele institutului, acționarii, cari vrea să ia parte la adunarea generală trebuie să depună acțiunile sale cu 5 zile înainte de întrunire la casa societății sau la casieria Băncii Timișoarei și Societate Comercială pe acțiuni, Timișoara și sucursalele ei.

Activ		Bilanțul încheiat per 31 Decembrie 1936.		Pasiv	
Casa:				Capital social	5,000.000
Numerar efectiv	507.587			Fonduri de rezervă:	
Disponibil la B. N. R. și C. E. C.	19.728			Rezerva legală	16.826
Cupoane scăzute și alte	13.460	540.775		Dotatie din anul curent	33.174
Disponibil la bănci:				Fonduri de amortisment:	
In țară	159.907			Pentru creanța dubioase	358.589
In străinătate	30.934	190.841		Dotatie din anul curent	328.000
Portofoliu de titluri:				Fond jubilar de pensii „Carol Schwab” și ajutoare al funcționarilor	200.000
Titluri românești				Depuneri spre fructificare:	
Efecte publice v. n. Lei 57.000.—	16.224			Din țară	
Titl. necotate la bursa v. n. „ 208.100.—	23.420	39.644		pe termen	4.439.330
Portofoliu de scont:				pe livrete de economie plătibile	
Plătibil în țară				la purtători:	2,015.868
Cambii fără garanții	648.960			Creditori:	
Cambii garantate cu titluri gaj etc.	89.450			Din țară	
„ „ ipotecă	1,067.567	1,805.977		la vedere	335.170
Din portofoliu de mai sus se află re-				pe termen	1,173.976
escontat, plătil în țară Lei 478.129.—				Angajamente de reescont:	
Debitori:				In țară	
Din țară:				la alte instituțiuni	478.129
Debitori fără garanții	26.300				
„ garanți cu efecte comerciale	560.490				
„ „ titluri	200.688				
„ „ ipotecă	485.760				
„ „ garanții diverse	3,047.467	4,320.705			
Debitori beneficiind de legea lichidării					
datoriilor din 7 Apr. 1934 (cota rămasă)		5,599.454			
Pierderi din aplic. legii lichid. dat din					
7 Aprilie 1934		98.583			
Imobile:					
Necesare comerțului propriu și pt. func.	800.000				
Alte imobile	714.575	1,514.575			
Mobilier:					
Perderi, rep. din anii precedenți	478.438				
Beneficiul net, din anul curent	210.531	267.907			
		14,378.462			14,378.462
Conturi de ordine:				Conturi de ordine:	
Cauțiuni statutare		350.000		Deponenți de cauțiuni statutare	350.000
Debitori pt. aval și scrisori de garanții				Creditori pt. aval și scrisori de garanții	
date de bancă		25.000		date de bancă	25.000
In țară				In țară	
Efecte comerciale în gaj:				Deponenți de efecte comerciale în gaj	197.697
In portofoliu		197.697		Deponenți de cambii de circulațiune	11,873.738
Cambii de circulațiune:				Remitenți de efecte spre încasare	556.544
In portofoliu		11,873.738		Deponenți de ipotecă, cesiune, mărfuri	
Efecte spre încasare		556.544		în gaj și garanții diverse	23,816.827
Ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj și ga-				Deponenți de titluri și alte valori în	
ranții diverse		23,816.827		păstrare	1,280.999
Depozite de titluri și alte valori în păstrare		1,280.999		Diverse titluri împrumutate	9.000
Debitori de titluri împrumutate		9.000			
		38,109.805			38,109.805

Debit		Contul de profit și pierdere		Credit	
Cheltuieli de administrație:				Dobânzi încasate:	
Salarii și indemnizații	581.640			Dela portofoliul de scont	507.990
Diverse	390.869	972.509		Dela debitori	479.629
Impozite și taxe		44.856		Comisioane încasate	
Dobânzi plătite:				Venitul portofoliului de titluri	1.020
La depuneri	41.522			Venitul imobilelor	222.053
La reescont	16.536			Beneficii diverse	328.000
La alți creditori	4.556	62.614		Pierderi din anii precedenți	478.438
Amortizări:				Beneficiul net al anului curent	210.531
Dotarea fondului creanțelor dubioase		328.000			
Dotarea fondului de rezervă		33.174			
Pierderi:					
Reportate din anii precedenți		478.438			
		1,919.591			1,919.591

Caransebeș, la 31 Decembrie 1936.

Președinte: **Pavel Goanța.**

Consiliul de Administrație.

Expert-Contabil, **Fischer**, dir. executiv.